

Fra *Prometheus*, Schiller Instituttets månedlige nyhedsbrev

Oktober 2007, årgang 19 nr. 10:

HYPERINFLATION ELLER SUND FORNUFT

Så er det atter oktober. Ikke just finansverdenens favoritmåned. I 1929 forsvandt bunden pludseligt under aktiemarkedet på Wall Street i de sidste otte dage af denne skæbnesvangre måned. Kurserne styrtdykkede. Millionformuer forsvandt som dug for solen. Banker gik konkurs, fabrikker lukkede. Forude ventede den dybeste økonomiske depression i moderne tid. Det samme gjorde nogle af verdenshistoriens mest dramatiske begivenheder.

I oktober 1987 var den så gal igen. Mandag den 19. oplevede Wall Street det største kursdyk i historien. Mere end dobbelt så stort som det, der indledte depressionen i 1929. Verdensøkonomien var rystet i sin grundvold. Men så trådte den nyudnævnte formand for Den amerikanske Føderalbank ind på scenen. Lidt før tid, faktisk. For han var slet ikke startet i sit nye job endnu. Men han havde det, alle sukkede efter. Mirakelmidlet, der kunne redde verden fra en ny depression. Og det var såre simpelt: Milliarder af dollars! Ned med udlånsrenten og op med bankernes og finansselskabernes adgang til føderalbankens pengetank og trykkemaskine. Det »virkede«. Aktiekurserne steg, og den efterfølgende økonomiske krise var ikke værd at skrive hjem om.

Nu er der så gået tyve år. Og Alan Greenspans mirakelkur har været i brug mange gange siden. Der var krisen i Japan, det økonomiske sammenbrud i Mexico, nedturen i Brasilien, finanskrisen i Asien, statsbankerotten i Rusland og boblen på IT-markedet. Hver gang truede aktiemarkederne med at gå i sort. Og hver gang trådte Greenspan til med sin velkendte mirakelkur. En for en blev kriserne slukket med spandevise af dollars. Spand for spand blev historiens største finansboble pumpet op. Boblen voksede og krøb til sidst ind på det amerikanske boligmarked, hvor den endelig brast i efteråret 2006.

I dag skriger Wall Street så igen efter mere af Greenspans medicin. Føderalbankens nye formand, Ben Bernanke, har allerede forbarmet sig og serveret den første lunkne sutteflaske med rentesænkning og kreditlempelse. Det samme har verdens øvrige centralbanker. Men bivirkningerne fra tyve års misbrug er langt om længe ved at slå igennem. Priser på råstoffer og fødevarer skyder i vejret med raket fart. Leveomkostningerne stiger overalt på kloden. Den globale inflation har holdt sit indtog. Fodrer man Wall Street med flere milliarder venter en altødelæggende hyperinflation lige om hjørnet.

Derfor haster det med at få Greenspans medicin erstattet med sund økonomisk fornuft. Eneste udvej er et politisk indgreb. Og et sådant har Lyndon LaRouche allerede udarbejdet. En lov om beskyttelse af banker og boligejere, helt i præsident Franklin D. Roosevelts ånd. Den må vedtages hurtigst muligt. Ellers bliver finanskrisen til den dybeste økonomiske krise i menneskehedens historie.

FINANSKRISEN FORTSÆTTER

Den **13. september** bekendtgjorde den britiske centralbank, **Bank of England**, at man ville stille de nødvendige kreditter til rådighed til at sikre, at den kriseramte storbank, **Northern Rock**, ville forblive solvent. Meddelelsen var naturligvis ment som en beroligelse for alle kreditorer og indskydere, men i første omgang blev den opfattet som det stik modsatte: Kreditkrisen i den internationale bankverden er åbenbart langt værre end bankerne er villige til at indrømme. Fredag den **14. september** kunne alverdens tv-kanaler så vise billeder, som ellers kun hører hjemme i historiebøgernes illustrationer fra depressionen i **1930'erne**: Tusinder af nervøse bankkunder, der stod i kø foran Northern Rocks filialer for at trække deres sparepenge ud af banken.

Bank of Englands panikindgreb for at redde Northern Rock repræsenterede et faseskifte i den kreditkrise, der har lammet den internationale bankverden siden midten af **juli** måned. Den britiske centralbankchef, **Mervyn King**, havde kun få dage tidligere klart signaleret sin foragt overfor **Den europæiske Centralbank, ECB, Den amerikanske Føderalbank** og alle centralbankerne i **Asien**, der allerede i midten af **august** åbnede for pengesluserne og stillede kreditlinjer med flere hundrede milliarder dollar til rådighed for bankerne for at forhindre en bølge af bankkrak. Bank of England, med Mervyn King i spidsen, mente, at man skulle lade kapitalismens ypperste princip gælde og lade falde, hvad ikke kan stå. Den sang nynnede chefen for Den amerikanske Føderalbank, **Ben Bernanke**, også forsigtigt med på, for han nægtede at sænke diskontoen for at redde de amerikanske banker. Men kapitalismens nationalhymne sluttede brat den **13. september**, da Mervyn King åbnede for pengeskassen for at redde Northern Rock. Den **17. september** fulgte Bank of England så i de øvrige centralbankers fodspor og åbnede for kreditlinjerne til alle de britiske banker, og den **19. september** sænkede Ben Bernanke Den amerikanske Føderalbanks udlånsrente med **0,5 procent**. Signalet var til at forstå: Alverdens centralbanker står klar ved seddelpressen, hvis bankerne kommer i knibe, uanset hvor uansvarligt de end måtte have opført sig.

Følgevirkningerne lod ikke vente på sig. Selv om alle de internationale storbanker har stået i kø for at fremlægge det ene regnskab værre end det andet, er alverdens aktiebørser steget til nye rekordhøjder. Det er jo ligegyldigt, hvor dårligt bankerne har det, for de bliver jo alligevel reddet af centralbankerne, ikke sandt? Den **26. september** fandt **Skandinaviens** næststørste bank, **Danske Bank**, det opportunt at fortælle omverdenen, at man uden for regnskaberne har små **61 mia. kroner** i klemme hos de amerikanske realkreditselskaber, heriblandt kriseramte **Countrywide**, i form af en vifte af »særlige investeringsinstrumenter«, kaldet **SIV'er**. Som vi forklarede i **august**-nummeret af **Prometheus**, fungerer nogle af disse SIV'er som skjulte kassekreditter, det bare aldrig har været meningen, at realkreditselskaberne skulle trække på. **ABCP'er** kaldes disse særlige trækningsrettigheder, og Danske Bank har allerede måttet punge ud med over **14 mia. kroner**. Ifølge den globale investeringsbank **Morgan Stanley** risikerer Danske Bank at miste op mod **ti procent** af de udlånte penge. Altså i nærheden af **1,5 mia. kroner**. Men Morgan Stanleys evne til at vurdere sin egen risikoeksponering har vist sig at være ganske ringe, så Danske Bank kan sagtens stå til at tabe langt mere.

I den første uge af **oktober** meddelte fem af verdens største banker og investeringselskaber, **Citygroup, UBS, Deutsche Bank, Merrill Lynch** og **Washington Mutual**, at de tilsammen har afskrevet **18 mia. dollars** i tab i årets tredje kvartal. Samtidig faldt antallet af verserende bolighandler i USA med **6,5 procent** i **august** til det laveste niveau siden opgørelsen blev påbegyndt i **2001**, alt imens bølgen af tvangsauktioner vokser til katastrofestørrelse i alle de amerikanske delstater. Alle disse »gode« nyheder fejrede investorerne på **Wall Street** med at sende

Dow Jones-indekset over rekordhøje **14.000** hele to gange på en uge. Den **5. oktober** meddelte det amerikanske arbejdsministerium, at der ikke alene var blevet skabt **110.000** nye arbejdspladser i USA i **september**, men at man havde fundet et stort antal oversete nye arbejdspladser fra **august** måned, så der ikke var et fald på **4.000** arbejdspladser, som tidligere rapporteret, men en stigning på **89.000**. At der skal mindst **120.000** nye arbejdspladser til hver eneste måned for at forhindre en stigning i den amerikanske arbejdsløshed kunne ikke lægge en dæmper på feststemningen på aktiemarkederne.

Men **City of Londons** hovedorgan, *The Financial Times*, fandt det nødvendigt at mane til besindighed i en lederkommentar på internettet den **5. oktober**. Det kan godt være, at man trækker vejret lidt lettere efter bedre end forventede amerikanske jobtal og en uge uden nye bankkriser, men det piber stadig gevaldigt fra lungerne, skrev avisen. Og *Prometheus'* egne kilder i finansverdenen advarer om, at bag facaden med jubeloptimistiske aktiebørser, fortsætter krisen med uformindsket styrke. Kreditmarkederne ligger stadig i koma trods to måneders massive indskud af frisk kapital fra centralbankerne. Og krisen vender fortsat den tunge ende opad, dvs. at det er de største og mest velrenommerede banker og finansselskaber, der er hårdest ramte. Det er en »**AAA-krise**«. Alle de bedste banker og investeringsselskaber med den allerbedste kreditvurdering, AAA, sidder med over **1.500 mia. dollars** i gældsbeviser og investeringsinstrumenter, der ligeledes havde fået den allerbedste risikovurdering, AAA, men som lige nu ikke er en rød reje værd. De finansielle tilsynsmyndigheder i **Tyskland** og **Kina** har i øvrigt bedt det amerikanske finanstilsyn, **SEC**, forklare, hvordan det kan gå til.

Prometheus' finanskilder påpeger desuden, at de seneste ugers dramatiske fald i dollarkursen allerede har skabt alvorlige spændinger i verdensøkonomien. De eksportafhængige økonomier i **Europa** er sat under et enormt pres, men så længe Den amerikanske Føderalbank pumper likvide midler ud i markedet for at redde de amerikanske banker, kan den europæiske centralbank, ECB, ikke intervenere og opsuge dollars, som den normalt ville gøre for at stabilisere kursen mellem dollars og euro. Derfor er Europa på vej ned i et meget dybt økonomisk hul.

Omvendt skulle den faldende dollar, i hvert fald på papiret, være godt for den amerikanske økonomi. Det styrker eksporten og kan dermed rette op på USA's gigantiske betalingsbalanceunderskud. Men samtidig udhuler kursfaldet værdien af de godt **3.000 mia. dollars** i amerikanske statsobligationer, der ligger i Europa og Asien. Tvinges **Japan**, Kina og Europa til at sælge ud af deres enorme beholdninger af amerikanske statsobligationer, vil USA blive ramt af galopperende rentestigninger. Og så eksploderer kedlen for alvor.

Så med et kreditmarked i koma, trods massive kapitalindskud og hastigt stigende verdensøkonomiske spændinger, er centralbankerne godt i gang med at bevise, at der ikke findes nogen traditionel monetaristisk løsning på den igangværende systemkrise. Fortsætter de med at pumpe penge ind i banksystemet, ender de med at skabe en global version af den altødelæggende hyperinflation, der ramte Tyskland i **1923**. Og den katastrofe er uhyggeligt tæt på, advarer *Prometheus'* kilder i finansverdenen.

Derfor er der et akut behov for politiske indgreb. Den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** fremlagde allerede den **22. august** et detaljeret udkast til et lovforslag, der med præsident **Franklin D. Roosevelts** kriselovgivning i **1930'erne** som forbillede, skal redde de amerikanske lokalbanker fra konkurs og samtidig redde de millioner af amerikanske familier, der netop nu er truet af tvangsauktion, fra at gå fra hus og hjem (se også *Prometheus*, sep. '07). En

sådan lovgivning er det det eneste, der kan sætte en effektiv stopper for krisen på kreditmarkederne. Og det haster. **Oktober** måned har en uhyggelig tradition for børskrak og bankkriser.

Desværre er både demokrater og republikanere i **Den amerikanske Kongres** mere optaget af at positionere sig selv til det kommende præsident- og kongresvalg end at beskytte den amerikanske befolkning mod den krise, der allerede er i gang med at rive den amerikanske økonomi op med rode. Derfor har LaRouche og hans politiske aktionskomité **LPAC** taget hans lovudkast ud til vælgerne i kongresmedlemmernes valgdistrikter. Og her er der stor støtte, også fra lokalpolitikere. Både i **Michigan** og **Pennsylvania** har delstatssenaterne vedtaget resolutioner, der opfordrer Kongressen til at vedtage LaRouches lovforslag. Se fortsættelsen på www.larouchepac.com, hvor der er løbende nyheder og en webcast med LaRouche **10. oktober kl. 19:00**.

*****

Fra *Prometheus* september 2007, årgang 19 nr. 9

»HOUSTON, VI HAR ET PROBLEM«

Midt ude i det tomme rum, tre hundrede tusinde kilometer fra Jorden, eksploderede den ene ilttank ombord på Apollo 13 pludseligt med et brag. Rumskibet rystede, og en advarselsslampe begyndte at blinke. Styrmand Jack Swigert rapporterede lakonisk over radioen: »Houston, vi har et problem«. Det var sandt for dyden ingen overdrivelse. De næste fem dage fulgte en hel verden i åndeløs spænding de tre astronauters heroiske kamp for at nå sikkert tilbage til Jorden. Det var i foråret 1970. Mange kan stadig huske det, yngre generationer har set det på film.

Lige her og nu sidder bankfolk rundt om på kloden med omkring tre tusinde milliarder dollars i gældsbaseerede investeringsinstrumenter, som ingen kender værdien af. Boblen på det amerikanske boligmarked slog hul i de internationale kreditmarkeder, da den brast. Og skaderne er langt større, end de fleste havde forestillet sig. Selv om centralbankerne i USA, Europa og Asien har pumpet milliarder af dollars ind i markederne, siver tilliden stadig ud af banksystemet. Og genoprettes den ikke meget snart, bryder hele finanssystemet sammen. Det drejer sig om dage eller uger.

Astronauterne ombord på Apollo 13 måtte vinke farvel til deres livsdrøm om at sætte en fod på Månen. Med de reddede livet. Det samme gælder for bankerne i dag. De bliver nødt til at give slip på det vilde spekulationscirkus, de har rodet sig ud i. De bliver nødt til at lukke hedgefondene og afvikle det oppustede kriseramte kreditmarked. De bliver nødt til at vende tilbage til det, de er sat i verden for: At servicere det øvrige erhvervsliv med kapital og kreditter. Til gengæld får de så lov til at overleve.

Den amerikanske økonom og fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche har fremlagt et udkast til et lovforslag, der skal redde millioner af amerikanske husejere fra tvangsauktion og hundrede af banker og sparekasser fra konkurs. Det forslag må og skal Den amerikanske Kongres behandle hurtigst muligt. For finanssystemet vil bryde sammen. Sandsynligvis allerede i oktober. Og så skal almindelige menneskers tilværelse og samfundsøkonomien beskyttes.

Krisen vil også ramme Danmark. Hundrede tusinder af boligejere vil komme i alvorlig klemme. De skal også beskyttes. Første skridt må være at tage livet af den gøgeunge, som Danske Bank fik placeret i det danske boligmarked, kaldet SDO-lån. Herefter skal verdens bedste realkreditsystem genetableres i sin oprindelige skikkelse. Så står vi godt rustet til at håndtere boligkrisen. Dernæst er det vigtigt, at vi fastholder tempoet i den danske infrastrukturophbygning. Det vil være den allerbedste forsikring mod en langvarig økonomisk nedtur. Derfor skal vi have en bro over Kattegat og en direkte magnetogsforbindelse mellem København, Århus og Aalborg. Læs mere i Schiller Instituttets nye kampagneavis.

FINANSSYSTEMET I RESPIRATOR

Den **5. september** samledes direktørerne for de største banker i **City of London** til deres månedlige møde med den britiske centralbank, **Bank of England**. Men ifølge avisen *The Financial Times* var stemningen slet ikke som den plejer. Forud for mødet fortalte bestyrelsesformanden for investeringsbanken **Barclays Capital**, **Hans Jörg Rudloff**, en forsamling af russiske erhvervsledere i **Moskva**, at finansmarkederne er blevet ramt af et alvorligt »hjertertilfælde« hen over sommeren og nu befinder sig i en særdeles kritisk tilstand.

Ifølge direktør Rudloff vil de næste fire til seks uger blive altafgørende. Efter sammenbruddet af boblen på det amerikanske boligmarkedet er tilliden forsvundet fra det globale marked for handel med gældspapirer. Over hele verden sidder banker, pensionskasser og investeringsselskaber med over **3.000 milliarder dollars** i forskellige former for investeringsinstrumenter, der alle har det tilfældes, at de i virkeligheden blot er »moderne« pantebreve, og at ingen i øjeblikket vil eje eller have dem. De mest almindelige går under navne som »kreditbaseret obligation«, **CDO**, »aktivbaseret kommercielt værdipapir«, **ABCP** og **ABS**, eller den mere brede fællesbetegnelse »særlige investeringsinstrumenter«, **SIV**. Markedet for disse gældspapirer er gået fuldstændig i stå. Der er ingen, der køber. Derfor kender bankerne heller ikke værdien af de investeringsinstrumenter, de selv ligger inde med. Og for rigtigt mange finansselskaber betyder det, at de i virkeligheden ikke ved, om de er solvente eller ej. Hans Jörg Rudloff udtrykte det således: »Det store spørgsmål er, om vi er i stand til at fastsætte et nyt prisniveau for disse værdipapirer. Hvis ikke, vil patienten dø!«

Og det ser rigtigt sort ud. Trods flere uger med daglige milliard-indsprøjtninger af frisk kapital fra **Den amerikanske Føderalbank**, **Den europæiske Centralbank** og centralbankerne over hele **Asien** er tilliden i finanssystemet ikke blevet genoprettet. Den **4. september** sprang interbankrenten i London, også kaldet **Libor-renten**, som de mest solide storbanker skal betale, når de låner hos hinanden, et fuldt procentpoint over Bank of Englands almindelige diskonto. Det var første gang siden finanskrisen i **efteråret 1998**. Et meget alvorligt tegn.

Imens finanssystemet således gisper efter vejret i en respirator, der hurtigt er ved at løbe tør for strøm, går hverdagen videre for de fleste mennesker rundt om i verden. Så længe det varer! I de kommende uger vil millioner af amerikanske familier blive konfronteret med afdrag på deres huslån, de ganske enkelt ikke har penge til. Det samme vil være tilfældet i **Storbritannien**. I **Tyskland** har alle de gamle halvoffentlige delstatsbanker haft fingrene dybt ned i kagedåsen med dårlige amerikanske huslån, de såkaldt »subprime-lån«. Det kan komme til at koste de tyske skatteydere dyrt. I **Sachsen** måtte man i begyndelsen af september ophæve grundloven midlertidigt

for i hast at sælge **Sachsen Landesbank** til en anden delstatsbank, **LBBW**, i **Baden Württemberg**. Et alvorligt europæisk bankkrak blev afværget i sidste øjeblik.

Herhjemme vågner et voksende antal danske familier op til det faktum, at de sidder med et boliglån, der overstiger husets eller lejlighedens salgsværdi. Og kigger de efter i opgørelsen fra pensionsselskabet, vil de se, at de seneste måneders finansuro allerede har kostet på bundlinjen.

Men den store illusion - at økonomierne i **USA** og **Europa** nok skal klare sig på trods af sammenbruddet af boligboblen og krisen i finanssektoren - er nu så småt ved at briste. Den **7. september** viste den seneste opgørelse over det amerikanske arbejdsmarked, at USA ikke som ventet havde fået **100.000** nye arbejdspladser hen over sommeren, men i stedet mistet netto **4.000** i industrien og byggesektoren. Det var første alvorlige tegn på, at boligkrisen er ved at sætte sine spor i den øvrige amerikanske økonomi. Samme dag meddelte USA' største private realkreditselskab, **Countrywide Financial**, at man vil fyre **12.000** medarbejdere. Det sendte **Wall Street** og verdens øvrige aktiemarkeder på en ny gevaldig rutsjetur. En forsmag på det der er i vente, hvis ikke der meget snart gribes ind.

(Se bilag 1 med LaRouches lovforslag til beskyttelse af boligejere og banker)

LAROUCHES TALE TIL NATIONEN

Den **1. september** genoplivede **Lyndon LaRouche** en af præsident **Franklin D. Roosevelts** berømte traditioner, hans radiotransmitterede taler til den amerikanske befolkning, de såkaldte »**Fireside Chats**«, »Samtaler ved Kaminen«. Men LaRouche gjorde det i moderne form. Hans tale til den amerikanske befolkning blev lagt direkte ud på internettet, hvor den stadig kan høres på **www.larouchepac.com**

»Dette er Lyndon LaRouche, der taler. Vi står overfor den største globale økonomiske krise, menneskeheden har kendt i århundreder. Den overgår alt, vi oplevede i tiden umiddelbart efter **1. Verdenskrig**, inklusive depressionen i **30'erne** - men vi kan håndtere det.

Problemet her og nu er, at [den manglende handling fra] **USA's** præsident - det embede, der burde have udvist lederskab i forberedelserne af et forsvar for nationen imod den værste depression i mands minde, som nu står for døren - tvinger os til at tage særlige foranstaltninger og andre tiltag gennem andre organer for at beskytte den amerikanske befolkning indtil det tidspunkt, hvor vi kan få den reform gennemført, der er påkrævet for at komme sikkert gennem dette.

Vores første prioritet må være at redde USA fra at blive ødelagt, og det er der en reel fare for sker, med det der nu er på vej. *Dette er det største finansielle sammenbrud*, vi har set i vor tids historie - i min tid og i jeres tid - og det er af samme type, som det der ramte **Tyskland** i **1923**.

Ikke desto mindre er det et problem, vi kan håndtere. Det kræver, at **Kongressen** mobiliseres til at iværksætte tiltag, der svarer til oprettelsen af en brandmur, der skal beskytte de vitale dele af vores økonomi og vor befolknings ve og vel. Det kan lade sig gøre. Det skal blot vedtages af Kongressen inden udgangen af **september**.

Der er en vis åbenhed overfor ideen om at gøre noget ved problemet, og den vokser og spreder sig nu i Kongressen og andre steder. Rent faktisk.

Jeg har skrevet et idé-udkast til et lovforslag, som vil fungere. Jeg har foreslået en national lovgivning, der kan iværksættes umiddelbart, og som må vedtages allerede i løbet af september måned, fordi **oktober** måned er utrolig farlig: *Vi tør ikke foreslå noget, der ligger udover den første del af september. Der må handles i begge Kongressens kamre allerede i september, og der skal hastevedtages en lovgivning, der har tilstrækkelig støtte fra både republikanere og demokrater begge steder, til at kunne modstå et veto fra præsidenten - en veto-sikker lov.*

Hvis vi gør sådan, kan det godt være, at vi bliver ramt af en depression i oktober, som vil være langt værre end den i **1929-1933**. Men - beskytter vi vore banker, selv hvis de går ned, og beskytter vi vore boligejere, så ingen af dem bliver sat på gaden pga. krisen, så kan vi i løbet af oktober og efterfølgende få løst problemerne og sætte en almen økonomisk genrejsning i gang. Vi må mobilisere, for at få det gjort.

Der er nu mange, der kommer op med forslag til reformer og lovgivning. Det meste af det, jeg har set, er noget totalt ubrugeligt skrammel. Det mest tossede er kommet fra USA's præsident selv, med det han har foreslået. Vi taler om millioner, der vil miste deres boliger *her og nu*.

For at forstå dette, må man først erkende, at der har været et sammenbrud, som de fleste af jer burde have lagt mærke til ved blot at se jer omkring i jeres byer og næromgivelser. Vores industri og landbrug er blevet ødelagt. Ok, der bliver måske dyrket lidt her og der, men vi har ikke mange landmænd tilbage. Vores befolkning, som det er tilfældet med sammenbruddet af bilindustrien, har mistet evnen til, ikke blot at producere varer, men også til at tilvejebringe grundlaget for en hæderlig levestandard for menneskene i delstater som **Michigan, Ohio, Indiana** osv. Og det er typisk for det, der er sket i verden som helhed. Det er vores problem.

Vi kan løse det, men vi bliver nødt til at stå fast. Vi må omgående have en hastelovgivning - uden ekstra tilbehør, uden små simple ændringer, ingen smarte tricks - af den type, som jeg har foreslået. Det må sættes i værk i løbet af september måned. Det må håndteres som hastelovgivning og være prioriteret som sådan af begge Kongressens kamre. Der må være en veto-sikker vedtagelse i begge Kongressens kamre. Både demokrater og republikanere må mobilisere sammen uden forskelsbehandling. Der er ingen, der ønsker at skære halsen over på de andre; vi forsøger at redde nationen. Og det må være den måde vi gør det på. Det skal gøres.

Og *I* er afgørende i denne proces. I må organisere folk til at forstå det. Glem alt vrøvleriet. Forsøg ikke at komme op med et kompliceret reklametric. Forsøg ikke at lave boligreform. Forsøg ikke at justere ejendoms lånene. Gør *intet* af den slags. Det ville være absolut tåbeligt under de nuværende omstændigheder.

Det eneste, du yderligere kan gøre, er at sørge for, at vicepræsidenten bliver afsat. Vi kan ikke afsætte præsidenten og vicepræsidenten samtidigt, og vi ønsker ikke, at vicepræsidenten bliver præsident. Derfor må vi droppe **Cheney**. Det kan ske, hvis tilstrækkelig mange demokrater og republikanere, i særdeleshed deres repræsentanter i Kongressen, beslutter sig for at gøre det. Det kan gøres. *Lad os gøre det*. Og lad os få Cheney smidt ud og gå videre med den reform, jeg foreslår.

Det vil sige, at ingen boligejer, der er beskyttet af staten, vil blive sat ud af sit hjem, og at ingen bank eller sparekasse, hverken en landsdækkende bank eller en lokalbank, vil blive lukket. Det betyder også, at vi ikke kan acceptere, at værdifulde ressourcer bliver brugt til at redde andre

uregulerede finansinstitutioner. *Hedgefondene skal væk.* Jo før de forsvinder, jo før de går bankerot, desto bedre for os alle sammen.

For vi bliver nødt til at genopbygge økonomien, inklusive vor fysiske økonomi. Vi skal have vore industrier tilbage. Vi skal have vore landbrug tilbage, og vi skal få vores infrastruktur til at fungere. Vi vil genvinde vores værdighed og indtage vores plads som en respekteret leder blandt verdenssamfundets nationer. Og det er det, vi må gøre.

Ingen hokus pokus, ingen tricks, ingen udflugter. Tilbage til det grundlæggende. *Tænk som FDR* [præsident **Franklin D. Roosevelt**]. Gå i gang allerede her i september måned. Få Kongressen til at vedtage denne type lovgivning, som bygger en beskyttende brandmur for alle vigtige banker, både på delstatsniveau og nationalt. Lige gyldigt hvad de finansielle problemer måtte være, så vil vi sørge for, at de kan forblive åbne. Og vi sikrer dem statens beskyttelse.

Vi udstrækker den statslige beskyttelse til alle husejere, som trues med at blive sat på gaden. De vil ikke blive sat ud. Delstaterne vil hjælpe centralregeringen med det. Dvs. delstaterne vil være den administrative arm, som finder de mennesker, der behøver beskyttelse, og sørger for, at de modtager den. Men staterne vil handle gennem guvernørembedet på basis af en national lov. Det er sådan, vi får arbejdet gjort.

Lav ikke nogen abekattestregere. Glem de smarte tricks. Vi må redde nationen. Hvis vi i løbet af september får gennemført den type indgreb, jeg har foreslået, som hastelovgivning, så har vi en brandmur, der kan beskytte USA imod ødelæggelse. Hvis vi ikke gør det, får vi måske en situation, der ikke længere kan reddes.

Så lad os være patrioter. Lad os hverken være republikanere eller demokrater netop nu. Lad os være patrioter - lad os redde nationen. Lad os bygge en brandmur, der kan forhindre den største depression, vi nogen sinde har kendt.

Dette er Lyndon LaRouche: Tak.«

Ved Schiller Instituttets anmodning om foretræde for Politisk-Økonomisk Udvalg i august 2007 blev augustnummeret af Prometheus med yderligere dækning af finanskrisen sendt med.